

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

březen 2026

Postní příprava očima, ušima a srdcem dvou farnic

RM: Otce Milana Pazderu jsem nikdy před páteční bohoslužbou neviděla, ale jakmile vstoupil se svým širokým všechnyobjímajícím úsměvem před oltář, bylo mi jasné, že alespoň pro mě bude příprava přínosná. Všechny jeho promluvy měly jako společné téma radost ze života a lásku, a každé jeho slovo bylo prožité a autentické. Hlavní moto přípravy bylo „Jak jistě žít a nezemřít“, na což zdánlivě odpovídá v prvním pátečním čtení prorok Ezechiel (18:21), odkud byl také název promluv vypůjčen. Pokud se hříšník odvrátí od všech svých hříchů, dbal na Boží nařízení a jednal podle práva, jistě bude žít a nezemře. To je také zjednodušeně podstatou doby postní. Otec Milan ale tuto myšlenku rozvinul dále. Evangelista Matouš (5:23–24) nás vybízí, abychom se myšlí smířit se svým bratrem, pokud on má něco proti nám. Abychom my byli těmi, kteří přinášejí smír nebo ještě lépe mír. Abychom byli mírotvůrci. A úsměv je první krok k míru (ano, o. Milan rozhodně takový mír kolem sebe svým úsměvem šířil). Proto také je srdečný úsměv hlavním svědectvím o životě v Bohu.

PD: Od srdce má jít i odpuštění a věřme otci Milanovi, že je možné se dívat na bratra nebo sestru Božím pohledem. To zní velice náročně, ale slyšeli jsme i popis toho, jak si Boží pohled můžeme představit: „Bůh vidí velikost, do které může každý dorůst“, a když tato slova vztáhneme na sebe, sláva! Můžeme stále růst, Bůh nám dává další a další šance, protože nás miluje. Ano, slovo láska zaznívalo často, ale když budeme mít stále na mysli, že Bůh je „Láska“ a že to platí i v okamžicích, kdy vám umírá nej-

bližší osoba, budeme „chodit po Božích cestách“.

Sobotní ranní mše začínala krásnou starou postní písní „Kristus, příklad pokory“, a v duchu hlavní myšlenky této obnovy jsme slyšeli, že Kristus nám může být příkladem nejen pokory, ale i pravého života.

RM: Podstatná část všech tří promluv byla velmi osobní a přinášela svědectví o doprovázení umírající maminky o. Pazdery. Odcházení blízkého člověka je jistě smutná událost, ale o. Milan dokázal o svém prožívání tohoto těžkého období mluvit s jasným poselstvím: „Láska je silnější než smrt.“ Hluboce ve mně jeho zkušenost rezonovala s mými vlastními prožitky, protože ve stejnou dobu (přesně před rokem) jsem se loučila se svou dobrou kamarádkou a spolužačkou, která stála na samém počátku mé cesty k Bohu. Troufám si říct, že bez ní bych možná ještě teď bloudila či hledala. Doufám, že toto svědectví o velké víře a hlavně důvěře v Boží lásku a dobrotu mohlo přinést útěchu těm, kteří se třeba právě nacházejí v podobné obtížné životní situaci.

Pokud někdo přišel na postní přípravu s touhou po hlubokém filozofickém výkladu hříšné podstaty člověka, tak by mohl být zklamaný. Ale věřím, že tomu tak nebylo a že jasné poselství, které nám o. Milan předal (Bůh je láska, úsměv pomáhá při šíření pokoje a smrti se není třeba bát), přineslo naději, radost a spoustu podnětů k rozjímání pro všechny přítomné.

RM = Romana Moutelíková

PD = Pavla Doležalová

Výsledky Tříkrálové sbírky v naší farnosti

V Tříkrálové sbírce vybrali naši skauti do kasiček 29 870 Kč. Bezhotovostní dary činily 2 450 Kč a celková částka sbírky tak dosáhla 32 320 Kč. Děkujeme čle-

nům 88. oddílu Skauti od sv. Augustina, kteří se obětavě podíleli na koledování s kasičkami v neděli před naším kostelem a v týdně před Brněnkou.

Slovo úvodem

Jan a Václav

Těším se na milé světce z naší diecéze, statečné kolegy Jana Bulu a Václava Drbolu. Blahořečení budou v sobotu 6. června. Vyhlášení z pověření papeže Lva XIV. provede náš milý Brňan, narozený v domě na Brandlově ulici – kardinál Michael Czerny. Brněnské výstaviště už leccos zažilo, shromáždění k slavnostnímu zápisu do knihy martyřů ještě ne.

Díky těmto dvěma světcům, a bylo jich víc, si znovu a hlouběji uvědomuji, že statečnost jaksi patří k výbavě každého z nás. Například už i jen říct blízké osobě, že by o své oblečení měla víc dbát, nebo začít používat deodorant, je docela nesnadná disciplína. Nebo zadržet slova vzteku a výčitek, která se mi derou do úst. A co teprve, když může jít o život!

Po skončení Svatého roku papež Lev vyhlásil rok svatého Františka. My z těch jubilejních roků nějak nevyjdeme. Velmi statečný musel být tento František Bernadonne z Assisi, když nutkání žít evangelium opravdověji než rodiče a kamarádi uskutečnil tak radikálně a důsledně. K dispozici máme také zajímavou modlitbu. Nabízím ji k občasnému zařazení do rodinné modlitby:

*Svatý Františku, náš bratře,
ty, který jsi před osmi sty lety šel vstříc
sestře smrti jako smířený člověk,
přimlouvej se za nás u Pána.*

*Ty, který jsi v Ukřižovaném u svatého
Damiána našel pravý pokoj,
nauč nás hledat v něm pramen veškerého
smíření, jež boří všechny zdi.*

*Ty, který jsi neozbrojený překročil hrani-
ce války a neporozumění,
dej nám odvahu stavět mosty tam, kde
svět staví hranice.*

*V této době, sužované konflikty a rozdě-
lením, pros,*

*abychom se stávali tvůrci pokoje:
neozbrojenými – a odzbrojujícími svědky
pokoje, jenž pochází od Krista.*

Do doby svatopostní žehná a všem mává
o. Martin Holík

Stalo se

2. 2. byl svátek uvedení Páně do chrámu – Hromnic. Mše svatá byla až večer v 18 hodin. Na začátku mše proběhlo tradiční žehnutí svící – hromniček.

~

5. 2. proběhlo setkání seniorů.

~

18. 2. byla Popeleční středa – den přísného postu, tj. půstu od masa a půstu újmy. Vzhledem k jarním prázdninám odpadla školní mše; večer byly mše svaté v 18 a v 19.30, při obou byl udělován popelec.

~

22. 2. byla při všech bohoslužbách sbírka na Svatopetrský haléř, která vynesla 53 123 Kč.

~

27. a 28. 2. se uskutečnila postní duchovní obnova naší farnosti. Letos se jejího vedení ujal o. Milan Pazdera, kaplan farnosti Brno – Bystrc. Tématem obnovy bylo motto „Jak jistě žít a nezemřít“.

~

1. 3. po skončení deváté mše svaté začala příprava rodičů dětí přihlášených k 1. sv. přijímání.

Gabriela Klašková

Zaznělo v kázání

Nemáme se litovat. Litovat bychom se museli tehdy, pokud by pro nás bylo nejdůležitější mínění světa. Evangelium však dává jasná pravidla; kdo podle nich žije, buduje vztah s Bohem; a právě z něj roste vnitřní jistota. *o. Petr*

V postní době se zkusme vědomě zaměřit na některé z blahoslavenství.

o. Petr

Ďábel zná Písmo velmi dobře; Bůh nás však zve k tomu, abychom jeho slovo nejen znali, ale skutečně je žili.

o. Petr

Životy mučedníků svědčí o věrnosti pravdě a o síle odpuštění.

z pastýřského listu o. biskupa Pavla

Jas Boží přítomnosti, plnosti a lásky... aby se i náš život rozzářil jeho světlem, je třeba, abychom se znovu a znovu pokoušeli vyjádřit svou víru – svůj pohled na Ježíše – a učili se jej zhlédnout v novém, pravdivém světle.

o. Petr

Jitka Matějková

Nová podoba přípravy na 1. svaté přijímání

V letošním roce bude příprava dětí na 1. svaté přijímání probíhat novým způsobem. Celý systém je inspirován metodikou Katecheze Dobrého pastýře, která klade důraz na osobní vztah dítěte s Ježíšem Kristem a na spolupráci rodiny a farnosti. „Z dlouhodobé zkušenosti vyplývá, že při běžné formě přípravy děti často získaly potřebné informace, ale ty se ne vždy promítly do živé víry. Mnohé děti dnes nemají pevné základy v osobní modlitbě, četbě Písma ani v pravidelné účasti na mši svaté. Některí rodiče navíc někdy sami víru aktivně neprožívají a cítí se nejistí v tom, jak své děti duchovně doprovázet,“ vysvětlil při úvodní schůzce změn farář P. Petr Vrbacký s tím, že cílem letošní přípravy je proto nabídnout podporu nejen dětem, ale také rodičům. Právě oni jsou prvními a nejdůležitějšími svědky víry svých dětí, jak spolu s kmotry slíbili při jejich křtu.

Katecheze povede teolog a katecheta Mgr. Petr Hyánek z Univerzity Palackého v Olomouci spolu s dvěma asistentkami a jedním asistentem z naší farnosti. „Katecheze Dobrého pastýře vychází z přesvědčení, že dítě je duchovně vnímavou a kompetentní bytostí. Nejde pouze o předání souboru informací, ale o vytvoření prostoru, v němž může dítě postupně navazovat osobní vztah s Ježíšem,“ popsal katecheta a doplnil, že důraz během devíti setkání bude kladen jak na Boží iniciativu, práci se Slovem Božím

a liturgií, tak na vedení k samostatnosti i v oblasti duchovního života při respektování vývojových potřeb dítěte. „Katecheta zde nevystupuje jako učitel, ale především jako průvodce,“ zdůraznil.

Setkání budou probíhat paralelně ve dvou skupinách – zvláště pro děti (v kapli Panny Marie) a zvláště pro rodiče (v kostele). Dětem se bude věnovat pan Hyánek spolu s Pavlem Šebkem, Terezkou Halámkovou a Veronikou Pomповou, kteří ochotně nabídli pomoc poté, co je oslovil P. Petr.

Aby příprava přinesla dobré ovoce, je nezbytné, aby se jí děti a alespoň jeden z rodičů zúčastnili pravidelně a v plném rozsahu. „Jde o zásadní životní krok dítěte – víra se má stát součástí jeho osobnosti a hodnotového systému. Z uvedených důvodů je role rodičů nezastupitelná. Pokud jeden z rodičů není věřící, lze případně více zapojit kmotra,“ upozornil P. Vrbacký.

Přípravy začnou od 8. 3. vždy po skončení nedělní mše svaté v 9 hodin, přičemž účast na této mši se předpokládá. Další termíny setkání jsou: 15. 3., 22. 3., 29. 3., 12. 4., 19. 4., 26. 4., 10. 5. a 17. 5. Termín první svátosti smíření bude upřesněn podle průběhu přípravy. Slavnost 1. svátého přijímání se uskuteční v neděli 24. května v 9 hodin. V sobotu 23. května v 8 hodin proběhne svátost smíření pro děti i jejich rodiny.

Jarka Otradovcová

P. Petr Vrbacký s Mgr. Petrem Hyánkem na úvodní schůzce 1. 3. 2026

foto: Jarka Otradovcová

Seznamte se s příběhem prvních mučedníků moderních českých dějin – Janem Bulou a Václavem Drbolou

Českou katolickou církev letos čeká mimořádná událost. Svého blahorečení se dočkají kněží Jan Bula a Václav Drbola, umučení v 50. letech 20. století komunistickým režimem. Už v říjnu 2025 papež Lev XIV. podepsal dekret o jejich beatifikaci a oni se tak stali prvními mučedníky moderních českých dějin. Oficiálně blahorečení budou 6. června 2026 na brněnském výstavišti.

Jan Bula se narodil 24. června 1920 v Lukově u Moravských Budějovic. Jeho jediným kněžským působištěm byla Rokytnice nad Rokytnou. Svou všestranností a zapojením do veřejného života přesahoval tehdejší pojetí kněžství: maloval obrazy, vedl různá společenství, organizoval pobyty v pří-

rodě pro děti, podílel se na ochotnickém divadle a účastnil se sportovních aktivit. Vysloužil si pověst otevřeného, charismatického a laskavého člověka. Svě bohulibé dílo ale nemohl konat dlouho, protože v roce 1948 Československem otrásl komunistický převrat.

Václav Drbola se narodil 16. října 1912 ve Starovičkách u Hustopečí. Jako kněz působil ve Slavkově u Brna, v Čučicích a v Bučovicích. V roce 1950 byl přeložen do Babic, kde nahradil zatčeného faráře. Staral se tam o chod celé fary a pustil se do opravy varhan. Měl laskavé srdce, smysl pro humor a také silný cit pro řád a spravedlnost, který se projevil v rukopise, v němž pravdivě vylíčil praktiky komunistického režimu. Přestože byl nenápadný a věrný své službě, jeho kontakty a protirežimní postoj se mu později staly osudnými.

Co je to blahorečení?

Blahorečení neboli beatifikace je proces, který vede k uznání osoby za „blahorečenou“ v rámci katolické církve. Ta uznává, že daná osoba žila ctnostný a svatý život a je právem uctívána jako vzor pro ostatní věřící. Je to také první krok na cestě k prohlášení za svatého. Proces blahorečení v důsledku znamená důkladný průzkum života a skutků kandidáta, zejména hledání důkazů o jeho ctnostech, hrdinství nebo zázracích. Proces blahorečení Jana Buly začal v roce 2004; v roce 2011 k němu byla připojena kauza Václava Drboly. Zkoumáním jejich života na diecézní i vatikánské úrovni tak trvalo plných 21 let.

Mučednická smrt

V roce 1951 oba kněze nezávisle na sobě kontaktoval Ladislav Malý, samozvaný odbojář, který později spáchal se skupinou pomocníků tzv. babické vraždy. Janovi i Václavovi tvrdil, že osvobodil z internace pražského arcibiskupa Josefa Berana a hledá pro něj spolehlivého zpovědníka. Byla to lež a nedlouho poté oba kněze zatkla StB. Přestože se babické vraždy staly až několik týdnů po jejich zatčení, nebránilo to komunistickým pohlavárům obvinít oba kněze ze spoluúčasti na vraždách a učinit z nich jedny z hlavních protagonistů vykonstruova-

ných justičních procesů, které skončily rozsudkem smrti pro oba kněze.

Hlas z vězení, který přetrval

Během vyšetřování Jan i Václav zažili kruté mučení, přesto zůstali věrni svým přesvědčením a stali se díky tomu symbolem odporu vůči útlaku, neochvějně pevnosti hodnot, vnitřní integrity a hluboké víry. Jan Bula den před svou smrtí napsal dopisy blízkým, z nichž místo hořkosti zaznívá klid, odevzdanost a vděčnost. Kněz, který ho noc před popravou přišel vyzpovídat, o tomto setkání na sklonku svého života – při procesu blahorečení – svědčil: „Já jsem mu v té chvíli vlastně téměř záviděl. Jaký měl klid a jistotu, že hned půjde do nebe. V tu chvíli bych byl ochoten jít na jeho místo.“

Od smrti obou kněží uplynulo přes 70 let. Přesto je jejich odkaz stále živý díky hodnotám, kterým zůstali věrni. Jejich příběh svědčí o věrnosti pravdě, síle lásky i moci odpuštění, které mohou být i v dnešním světě pro mnoho lidí inspirací.

Slavnost blahorečení

Biskupství brněnské zve na slavnost blahorečení, která se uskuteční v pátek 6. června 2026 na brněnském výstavišti. Výjimečné setkání věřících s pestrým programem vyvrcholí slavnostní mší svatou. Od března 2026 bude možné zajistit si účast registrací na webu www.buladrbola.cz.

Biskupství brněnské

Augustin o Církvi, těle Kristově

V postní době rozjímáme utrpení Páně, modlíme se a sami si působíme postní újmy, abychom se připravili na tajemství Velikonoc. O vztahu naší modlitby, našeho utrpení a Kristovy modlitby a Jeho utrpení mluví také svatý Augustin při výkladu Žalmu 140: „Volal jsem k tobě, Pane, vyslyš mě.“ To můžeme říci všichni. Neříkám to však jen já, říká to celý Kristus. Ale spíše je to řečeno ve jménu jeho těla. Neboť když zde byl jako člověk, modlil se a modlil se k Otci ve jménu svého těla; a při modlitbě mu z celého těla kanuly krůpěje krve. Jak je psáno v evangeliu: Ježíš se vroucně modlil a potil se krví. Co je to však ta krev tryskající z celého těla, ne-li utrpení mučedníků celé církve? Volal jsem k tobě, Pane, vyslyš mě; všimni si

mé prosby, když k tobě budu volat. Myslíš sis, že ses už dost navolal, když jsi jednou řekl „Volal jsem k tobě“? Volal jsi, ale nemysli si, že tím jsi již v bezpečí. Ovšem, skončí-li se trápení, skončí se i volání. Protože však soužení církve a Kristova těla trvá až do konce tohoto světa, neříká se pouze „Volal jsem k tobě, vyslyš mě“, nýbrž i „Všimni si hlasu mé prosby, když k tobě budu volat.“ „Má modlitba at' je před tebou jako kadidlo, mé zvednuté dlaně jako večerní oběť.“ Těmito slovy se obvykle míní sama hlava; to ví každý křesťan. Když se totiž den nachyloval k večeru, položil Pán na kříži svůj život, aby jej opět přijal; neztratil jej nedobrovolně. Jenže jsme přítomni byli mýlně také my sami. Co totiž viselo na kříži, ne-li to,

co měl společného s námi? Což je vůbec možné, že by se Bůh Otec vzdal jediného Syna a že by ho opustil? Vždyť je s ním přece jeden Bůh! To přece naši slabost přibíjel na kříž; tam, jak praví apoštol, byl starý člověk v nás spolu s ním ukřižován a byl to právě hlas našeho lidství, jenž zvolal ono „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil.“

To je tedy ta večerní oběť: utrpení Páně, Kristův kříž, spasitelná krvavá oběť, celopal milý Bohu. A tuto večerní oběť učinil Pán ve svém vzkříšení obětí jitrní. Upřímná modlitba vytrysklá z věřícího srdce stoupá tudíž vzhůru jako zápalná oběť na svatém oltáři. Není nic příjemnějšího než vůně Kristova. A stejně mají vonět všichni, kdo v něj věří. *Daniel Blažke*

Farní diář

8. 3. V 16.00 hod. Postní meditace s hudbou
22. 3. Venkovní křížová cesta
28. 3. Společná svátost nemocných
30. 3. Květná neděle
5. 4. Boží hod velikonoční

Děti i dospělí jsou zváni k zapojení do tradiční postní iniciativy „Cesta na Golgotu“, která je umístěna u křtitelnice. Malé křížky představují různé inspirace k prožívání postu. Po jejich vykonání se křížek umístí na symbolickou Golgotu, která představuje naši cestu k Velikonočím.

Informace z farnosti

V pátky od 17:30 se modlíme pobožnost křížové cesty. Zveme zástupce všech farních společenství a hnutí, aby se ujali vedení jednotlivých křížových cest. V sakristii je seznam, kde je možno zapsat se na konkrétní termíny.

Venkovní křížová cesta naší farnosti se uskuteční v neděli 22. března 2026 v 15 hodin v Lulči (farnost Drnovice). Křížová cesta se nachází necelý kilometr západně od obce, na takzvané Liliové hoře. Byla vybudována v sedmdesátých letech 19. století. Tvoří ji třináct zděných výklenkových kaplí umístěných podél cesty a čtrnáctým zastavením je Boží hrob; kaple se třemi výklenky, ke které se stoupá po schodišti. Cesta vede ke kostelu svatého Martina, obnovenému roku 1751. V postní době se tuto křížovou cestu modlí každou neděli také místní farnost; je dohodnuto, že se k nim letos připojíme, přičemž se posléze budeme moci podívat také do poutního kostela na vrcholu kopce. Cesta je dobře schůdná a má asfaltový povrch. Vlastní křížová cesta je dlouhá asi 800 metrů. V případě mimořádně špatného počasí by bylo možno vykonat naši pobožnost přímo v kostele sv. Martina. Podrobné informace budou včas poskytnuty v ohláškách.

Společné slavení svátosti nemocných proběhne v sobotu 28. března 2026 v 9 hodin. Od 8.30 bude příležitost ke svátosti smíření; po mši bude následovat malé agapé. *Petr Vrbacký*

Velikonoční pořad bohoslužeb

Na **Květnou neděli** 29. března budou bohoslužby podle pravidelného nedělního rozvrhu. Na začátku každé mše svaté proběhne žehnání ratolestí (je nutno přinést si vlastní kočičky či jiné vhodné květiny). Průvod s ratolestmi a zpívané pašije budou při mši svaté v 9 hodin, přičemž k zahájení obřadů se shromáždíme před kostelem. Při všech bohoslužbách na Květnou neděli proběhne mimořádná diecézní sbírka na výdaje spojené se slavností blahořečení našich mučedníků Jana Buly a Václava Drboly.

Velikonoční zpovídání se odehraje v tradičních termínech: od pondělí 30. 3. do středy 1. 4. vždy od 16 do 18 hodin.

Na **Zelený čtvrtek** 2. dubna začíná bohoslužba na památku Poslední večeře v 18 hodin. Poté bude příležitost k adoraci v Getsemanské zahradě do 21 hodin. Věřící jsou též zváni v 9 hodin dopoledne do katedrály sv. Petra a Pavla k účasti na „Missa chrismatis“ s biskupem a kněžími diecéze.

O **Velkém pátku** 3. dubna se v kostele sejdeme nejprve ráno v 8:30 k modlitbě ranních chval z breviáře; ve 14 hodin bude následovat pobožnost křížové cesty a v 15 hodin začnou velkopáteční obřady. Po jejich skončení zůstane kostel otevřený k tiché modlitbě u Božího hrobu do 18 hodin.

Na **Bílou sobotu** 4. dubna budou ranní chvály v kostele začínat opět v 8.30. Poté do 15 hodin odpoledne bude kostel otevřený k soukromé modlitbě u Božího hrobu. Obřady velikonoční vigilie zahájíme ve 20.30 žehnáním ohně před vchodem do kostela. Po obřadech bude následovat tradiční agapé.

Slavnost **Zmrtvýchvstání Páně** (Hod Boží velikonoční) v neděli 5. dubna oslavíme bohoslužbami v 7, 9 a 18 hodin. Na konci každé mše svaté bude tradiční žehnání pokrmů.

Slavení Velikonoc završíme na **Velikonoční pondělí** 6. dubna mší svatou v 8 hodin.

Program hudebního doprovodu o Velikonocích

Zelený čtvrtek 2. dubna 2026 při mši sv. a následné adoraci: sbory A. Tučapského, Ch. Gounoda, J. Galluse a dalších skladatelů.

Boží hod velikonoční 5. dubna 2026 při mši sv. v 9 hodin: Ch. Gounod Messe Brève No. 7 pro smíšený sbor a varhany.

Zpívá náš chrámový sbor, dirigent Pavel Kyncl.

Výběr z letošního poselství papeže Lva XIV. k postní době

Čas

Půst je časem, kdy nás církev vybízí, abychom tajemství Boha znovu postavili do středu svého života.

Půst je časem, který pomáhá bránit tomu, aby starosti pohlcovaly naše srdce.

Postní cesta je vítanou příležitostí naslouchat Pánu.

Naslouchání

Nasloucháním se vytváří prostor pro slovo. Ochota naslouchat je prvním způsobem, jak navázat s někým vztah.

Náš Bůh se nás snaží zapojit, sdílí s námi, co má na srdci.

Je třeba Bohu dovolit, aby nás učil naslouchat tak, jak to dělá on.

Půst

Půst je konkrétním způsobem, jak se připravit na přijetí Božího slova. Zdržení se jídla je starodávná asketická praxe.

Pomáhá uspořádat naše „chutě“, osvobozuje nás od samolibosti.

Svatý Augustin nám pomáhá chápat napětí mezi přítomným okamžikem a budoucím naplněním, když říká, že: „během pozemského života je naší povinností toužit: hladovět a žíznit po spravedlnosti; nasycení patří do života příštího.“

Tato touha rozšiřuje duši a zvyšuje její kapacitu.